nări de reporter

BOC...

Unul din cele mai scurte nume din „catalogul" fotbaliștilor de A nu-i — în același timp — și cel mai puțin discutat. Dimpotrivă. De acest jucător, înzestrat cu o statură și o ținută făcute parcă pentru postul de fundaș central, s-au legat speranțe dar, vai, de cîte ori!, și decepții. Mereu dispus să amîne sentința de intrare în amfiteatrul consacrării, Boc a rămas mereu la hotarul între certitudine și îndoială.

Sfîrșitul toamnei, cu ravagiile din plutonul de fundași centrali, l-a adus pe dinamovist în lotul reprezentativ. E drept, jucase bine etape în șir. Boc punea piciorul pe o primă treaptă a seriozității, mai importantă pentru el decît pentru oricare dintre tinerii noștri jucători. A venit Wembley-ul. *Boc a jucat și acolo. Tot bine. Ne întrebam dacă dorința de a se comporta la înălțime l-a îmbrățișat cu adevărat. Fiindcă se apropia campionatul.»*

Și ne-am dus și la primul meci din campionat al numărului 3 din echipa lui Dinamo. *Și l-am văzut din nou pe Boc în excelentă dispoziție, chiar dacă — încă — îl mai pișcă demonul „cochetăriilor" cu mingea, în schimbul unui deliciu al galeriei. Plasamentul lui, ca „libero", a cîștigat vizibil; se vede că vrea să pătrundă pînă la capăt tainele acestui post greu, de răspundere. Sînt pași înainte făcuți de* Boc. *Îi consemnăm. Dar pînă la certitudine mai există o bună distanță. Așteptăm ca tînărul internațional s-o parcurgă. Rîndurile de față sînt o invitație!*

— ef. i. —

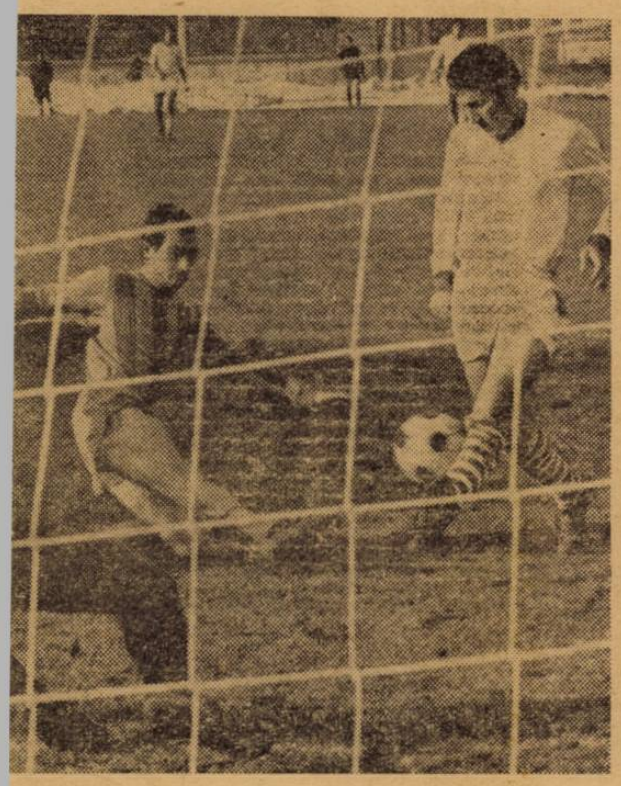

„DACĂ ÎL AVEAM NOI PE OAIDĂ...!"

Oricît ar părea de curios, dar după meci C. Drăgușin, *antrenorul Progresului, mai trăia încă emoțiile unei victorii smulse cu cleștele, ca și la Galați în Cupă, în timp ce* Justin Serban, *conducătorul tehnic al Politehnicii, era calm și se arăta totuși mulțumit de jocul prestat de echipă (aceeași care pierduse la Anina în Cupă), fără să-și ascundă însă regretul unei înfrîngeri, la limită, ușor de evitat, printr-un plus de atenție în apărare sau măcar mai multă hotărîre în atac* („Dacă-l aveam noi pe Oaidă, alături de Lupulescu, victoria nu ne scăpa").

Într-un fel, stările sufletești diferite ale celor doi antrenori coincideau cu aspectele meciului. Jocul a fost destul de echilibrat, cu momente de încleștare pasionantă, tipice unui meci de luptă, ale cărui limite nu puteau fi depășite din cauza stării terenului, și poate că după aspect un „draw" ar fi părut mai echitabil. Totuși, victoria a fost meritată pentru că între echipe a existat o diferență, alta decît aceea pe care o stabilește uneori superioritatea teritorială, și pe care a subliniat-o Justin Șerban: „Progresul a știut să se adapteze mai bine la condițiile terenului și s-a bătut mai mult în toate compartimentele". *Într-adevăr, jucătorii Progresului au acționat mai simplu, din 2—3 pase au ajuns la poarta lui* Constantinescu, *unde și starea terenului contribuia la descumpănirea apărării adverse. În plus, participarea la joc a fost aproape totală. În schimb, ieșenii — o surpriză plăcută prin jocul lor mult schimbat în bine față de sezonul trecut — au preferat în general pasele repetate mult lateral, ceea ce a permis regruparea adversarului și a... măcinat propriile forțe. De aceea atacanții n-au putut sprijini tot timpul apărarea, determinînd acea cădere din prima parte a reprizei secunde.*

P. G.

ZĂPADA

Duminică, la Arad, era o zi ca de primăvară. Pe „Corso", porțiunea dintre restaurantul „Mureșul" și teatru pe care arădenii obișnuiesc să se plimbe, cei mai gros îmbrăcați erau cu pardesiuri. Pe jos uscat, nici pic de zăpadă. Primăvară în toată regulă. Și, cu toate astea, au existat și nemulțumiți că nu există zăpadă: antrenorii craioveni Coidum și Frînculescu. Încă de sîmbătă, din momentul în care aterizau împreună cu echipa lor au fost... dezolați: nici un petec de zăpadă! Duminică dimineața, la stadion, s-au convins că terenul se prezintă în condiții excelente. **„Pentru noi,** spunea antrenorul secund al craiovenilor, dr. V. Frînculescu, **lipsa zăpezii constituie un impediment: în pregătire, nu am jucat pe gazon, ci toate meciurile, chiar și cele disputate în R. D. Germană, au avut loc pe viscol și pe zăpadă. La noi la Craiova...**"

Pe de altă parte, antrenorul textiliștilor, Nicolae Dumitrescu, era nemulțumit că meciul de Cupă, cu Metalul București, se va disputa la Brașov unde aflase că există zăpadă: **„Și noi am avut condiții improprii de pregătire, dar în ultima vreme, la Arad, timpul a devenit prielnic, zăpada s-a topit și ne-am continuat antrenamentele pe un teren curat ca în palmă".**

Deci, zăpada obiect de discuție! Și nu se poate spune că, pînă la urmă, deși n-a fost o prezență materială pe teren, existența ei nu s-a făcut simțită în jocul ambelor echipe: craiovenii parcă uitaseră de gazon, arădenii zburdînd, în schimb, pe terenul uscat.

Să fie... lipsa zăpezii cauza principală a înfrîngerii la scor a secondanților textiliștilor? Firește că nu. Dar a influențat într-o măsură rotunjirea victoriei.

M. TUDORAN

★

N.R.: Multă insatisfacție manifestată sîmbătă în cercurile fotbalistice din Arad: fusese schimbat arbitrul partidei U.T.A. — „U" Craiova. În ajun, presa anunțase că jocul va fi condus de V. DUMITRESCU-Bucureși, pentru ca sîmbătă să apară... RADU BUZDUN-București. Luni dimineața ne-am interesat la federație de motivele schimbării. Ni le-a spus chiar tov. I. CEAUREANU, președintele Colegiului central de arbitri: „V. DUMITRESCU URMA SĂ PLECE ÎN ISRAEL ȘI NU AR FI PUTUT CONDUCE ȘI PARTIDA DE LA ARAD ȘI SĂ FIE ȘI LA TIMP UTIL ÎN CAPITALĂ PENTRU A PLECA LA TEL-AVIV". De acord! Dar Colegiul central nu știa, din timp, de plecarea lui V. DUMITRESCU în Israel, pentru a nu-l mai delega și a nu mai da loc protestelor arădenilor? Ne amintim că la fel s-a procedat, săptămîna trecută, și cu GH. LIMONA, plecat la Sofia...

....ȘI VAGONUL A RĂMAS PE LINIA MOARTĂ

În meciul cu Jiul, întreaga formație Vagonul a părut obosită. A acționat fără orizont, fără acea dorință supremă de a face totul pentru a nu părăsi terenul învins. Cel mai șters a evoluat tocmai... atacul, care s-a „remarcat" prin sterilitatea lui. Și ca exemplu am notat prima pasă reușită a lui Sfîrlogea: abia în minutul 47. Pînă atunci el a jucat atît de neinspirat, încît lăsa impresia că este legitimat la... Jiul. Nici Adam *nu s-a lăsat mai prejos; a rămas „înfipt" între* Georgevici *și* Georgescu *în speranța că o greșeală a acestora îi va deschide drumul spre poarta lui* Stan. *Iar atunci cînd Adam și-a văzut „visul cu ochii" și s-a găsit singur la trei metri de poarta goală, a șutat cu atîta sete încît a înălțat mingea peste poartă.*

Evoluînd în continuare în acest mod, jucătorii de la Vagonul nu vor putea depăși momentul critic prin care trec și nu vor reuși să părăsească „depoul" de la periferia clasamentului.

GH. NERTEA

a

-2), Em. Vlaicu-

-4), N. Rainea

—1), N. Cursaru

), A. Pop (Cluj)
0—4), A. Rădu-

ste suspendat):

(1—3), N. Ro-

-1), Em. Martin

COLȚUL CĂPITANULUI DE ECHIPĂ

AZI:

Ștefan BACOȘ

(U. T. A.)

Inaugurez o rubrică în care îmi pun multe speranțe. De ce? Pentru că, în sfîrșit jucătorii de fotbal au un colț al lor într-o publicație.

S-a discutat despre fotbal în această iarnă, parcă mai mult ca altă dată. Și nu e nimic rău în asta, mai ales dacă tot ce s-a scris, s-a citit de cei în drept, s-au tras concluziile și se va trece la fapte. Au discutat tehnicienii, membrii biroului federal, ziariștii, iubitori ai fotbalului de la vîrsta cea mai fragedă și pînă la cei în pragul senectuții, dar au lipsit tocmai jucătorii... Niciodată n-am înțeles de ce nu se cer și părerile noastre, de ce nu sîntem și noi invitați la discuții. Sau, dacă cineva se mai gîndește să ne invite, sînt preferați fotbaliștii echipelor din București. Poate pentru că sînt mai aproape de redacții...

Scriind aceste rînduri, sper să nu mă... pun rău cu ziariștii, dar o „masă rotundă" la care să participe căpitanii echipelor divizionare A, n-ar fi interesantă? Dacă n-am fost invitați toți o dată, s-o facem pe rînd, în acest colț pe care ni-l rezervă revista „Fotbal".

Așadar, a reînceput campionatul și a reînceput sub auspicii bune, socotesc eu: cu stadioane pline, cu surprize, cu meciuri interesante în prima etapă. De aceea, sper ca toate astea să fie de bun augur pentru returul campionatului, al 51-lea. Noi, adică U.T.A., căutînd să infirmăm pronosticurile exprimate în revista „Magazin" de simbătă de un mare număr de ziariști, ne vedem mai departe de treabă și ne apropiem tot mai mult de tinta dragă fiecărui fotbalist: cucerirea titlului de campioană a țării. Ar fi al 5-lea cucerit de U.T.A., în istoria sa de 25 de ani. Avem acum 5 puncte avans față de Universitatea Craiova și 6 mai mult decît Dinamo București. Sînt suficiente pentru victoria finală? S-ar putea spune că e cam devreme pentru răspuns, dar eu cred că da. Pentru că, să nu uităm, atunci cînd simți firul de lînă al sosirii mai aproape, tragi mai mult, din toate puterile. Așa cum am făcut cu Craiova. Și vreau să mai amintesc și faptul că în următoarele trei etape mai jucăm de două ori acasă, iar partida de duminică, cu Crișul, o disputăm pe teren neutru. Vom, culege, cred eu, din aceste jocuri, minimum 5 puncte.

Începutul l-am făcut în partida cu echipa din Craiova. Mărturisesc că mi-a fost teamă de acest meci. Mai întîi fiindcă pregătirile s-au făcut ca vai de lume, pe terenuri improvizate. În Iugoslavia, pe Coasta Dalmației, am crezut că ne vom antrena pe terenuri mai bune decît la noi dar la Rijeka, de pildă, am jucat un fel de fotbal pe apă. Neavînd la dispoziție un teren cu zgură (oare este atît de greu a amenajarea unuia?), la Arad ne-am antrenat pe unde am putut, în condiții dificile. Din această cauză, dacă meciul cu „U" Craiova mi-a plăcut pentru luptă, pentru ardoarea cu care au acționat ambele echipe, în același timp m-a nemulțumit din punct de vedere tehnic. M-a bucurat reușita lui Șchiopu, cu cele două goluri ale lui. Probabil faptul că înainte de joc nu era sigur că va îmbrăca tricoul, l-a ambiționat.

Și acum, despre Atena, Lausanne. Cred că meciurile etapei inaugurale, ca și cele de Cupă, nu ar trebui să cîntărească prea mult în aprecierile selecționerilor. Poate doar orientativ. Și aceasta din cauza condițiilor în care au jucat (unii) și s-au antrenat (cei mai mulți) dintre cei vizați. Mă feresc să fac propuneri, totuși, cred că din lot nu vor trebui să lipsească, pe lîngă eroii de pe Wembley, Coman și Dan Coe.

Desigur, ar mai fi multe de spus despre fotbal și fotbaliști. Sper să mai am ocazia s-o fac și altă dată, cînd aș dori ca tot eu să fiu nr. 1, ținîndu-se seama de poziția în clasament a echipei...

MUL COLOCVIU, PROMOVAT!

ost de proporții,
dus în orașe în
prea sînt obiș-
, fiind vorba de
multe lucruri sînt
n insista asupra
le ca inerente.
st specific și de
prima etapă ne-a
elungată inactivi-
nală, cîteva as-
esc limitele inte-
club și merită să
lor, să le subli-

-a prezentat sta-
erenurilor, se im-
: **se poate juca și**
martie în condiții
ne îngrijim din
ilitatea lor.

r mai multe me-
că este posibilă
joc de calitate și
dacă există preo-
n acest sens. Du-
ările remarcabile
echipele noastre
oada pregătitoare,

s-au oglindit în mod pozitiv în jocul lor.

● La realizarea succeselor a contribuit în mare măsură, **orientarea ofensivă a echipelor,** chiar și în partidele din deplasare.

● Au avut cîștig de cauză: **organizarea judicioasă a echipei, buna colaborare dintre jucători,** cu folosirea manevrelor și mijloacelor variate, și participarea la joc a întregii formații.

● La baza tuturor comportărilor remarcabile a stat **o bună pregătire fizică.** Aceasta a permis compensarea unor slăbiciuni tehnico-tactice admisibile, date fiind condițiile grele de pregătire dinaintea returului. Cu pregătirea fizică se pune însă o problemă: **nu-i suficient să acumulezi energie, ci trebuie să și fii dispus s-o cheltuiești.** Cu banii la ciorapi, nu pot cumpăra din tîrg. Unele echipe au încercat așa ceva în Cupă și au plătit scump, cu eliminarea...

● **Arbitrajele, cele mai multe, bune și foarte bune, lipsa unor acte de indisciplină ieșite din comun au** avut darul să contribuie la **calitatea jocurilor** și, în plus, au constituit **un avantaj pentru echipele care au vrut să cîștige cu un fotbal bun.**

N-aș vrea să laud peste măsură această primă etapă a returului, dar trebuie să mărturisesc că în urma celor văzute, auzite și citite despre ea mi-au lăsat impresia că, în comparație cu alte începuturi de sezon, ne aflăm nu la prima etapă, ci undeva la mijlocul stagiunii. Poate că stăpînit de această impresie am subliniat prea mult părțile pozitive ale etapei de duminică. Este posibil. Dar nu se poate tăgădui faptul că, în ciuda unor păreri opuse, felul în care s-a desfășurat inaugurarea sezonului de primăvară dovedește că **bazele sportive și, mai ales, echipele fruntașe se pot prezenta — din toate punctele de vedere — în condiții acceptabile și la început de sezon.**

Deci, se poate și s-ar putea și mai mult dacă ar exista din timp o preocupare corespunzătoare pe toate coordonatele.

Este cert că echipele au avut aproximativ aceleași condiții și același timp de pregătire. Totuși, și acest lucru m-a mirat, unele echipe ca **F. C. Argeș** și **Farul,** de pildă, au fost deficitare tocmai la capitolul relativ cel mai ușor de realizat: pregătirea fizică. Aici ceva nu este în regulă.

De asemenea, n-am înțeles de ce A.S.A. și-a așezat apărarea în linie în fața atacului dinamovist și a recurs, astfel, la ofsaidul artificial. Dacă nu s-a ținut seama că este vorba de o metodă de apărare învechită, în schimb se putea ușor deduce că a folosi „linia" contra unui atac care dispune de 4 „soliști" remarcabili este curată sinucidere...

Și încă ceva din acest meci Dinamo — A.S.A.: arbitrajul a avut mai multe scăpări ușor de evitat, pentru că jocul și mai ales jucătorii n-au pus nici o problemă. Dacă pînă la urmă au existat, totuși, probleme, ele s-au datorat arbitrilor, fiindcă ei n-au vrut să înțeleagă că prevederile regulamentare sînt valabile, în mod egal, pentru ambele echipe.

CLUJ. Incolțit, Ghiță încearcă ultima șansă: boxarea balonului („U" Cluj — Dinamo Bacău, 2—0)

Foto: **AUREL PALADE URSU**